

Hosszú kihagyás után

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 7. szám, 2019. február 15.

Ferencz Győző: Ma reggel eltűnt a világ. Válogatott és új versek, Gondolat Kiadó, Budapest, 2018, 264 oldal, 3000 Ft

Összességében véve ez a nagy költői személyiség nyughatatlan kereső és kísérletező: mintha mindig belső vagy külső viszonyítási pontokat keresne saját magához, de ha végre talál is egyet, azonnal elbizonytalanodik, s hátrálni kezd, úgy értem, visszahátrál a biztos erővel kezelt nyelvbe, a költészetbe, a szó sáncai, a „betűk háta” mögé. Ha ez a költő leír két szót, akkor okvetlenül a szóközre réved a tekintete, s eltűnődik rajta, hogy hiány-e a semmi, vagy éppen fordítva: tán ez a semmi tölti meg mindenséggel a körülötte lévő szavakat. „Igazság”, ha van valamiképpen, akkor Ferencz Győzőnél (is) idézőjelbe kerül - ám ez nem csak őt jellemzi, ez nem más, mint a Zeitgeist által meghatározott: „a lehet biztos”. De milyen szép ellentmondás, hogy míg az ember nem is lehet bizonyos semmiben, a benne munkáló költő (legalábbis szakmai értelemben): igen! Ferencz Győzőnek a nagy témáiban (ilyen az időmúlás, az énkérés, az emlékezet, a tudat működése) a költői tehetsége, képzelete erős és kimeríthetetlen, és szerencsére még humorérzéke is van, ami visszarántja a kétes értékű, patetikusságra hajlamosító „költői szerep” gyakorlásától.